

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלתר בן ר' טובי' ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

שבת קודש פרשת בשלח - שבת שירה

Shabbos Parshas Beshalach - Shabbos Shirah

February 11, 2006 - י"ג שבט תשס"ו

12: 41 - מנחה גדולה / שבת	(Monsey, NY)	5: 06 - הדלקת נרות שבת
5: 26 - שקיעה של יום השבת	~~~~~	5: 24 - שקיעה של ערב שבת
6: 16 - צאת הכוכבים / מעריב	~~~~~	8: 57 - זמן קריאת שמע/מ"א
6: 38 - צה"כ / לשיטת רבינו תם	~~~~~	9: 33 - זמן קריאת שמע/הגר"א

כמו כן זימן הקב"ה הדרקונים הללו, כדי שמשנה רבינו יגדל ויחכם עד מאד.

ולכן, אע"פ שבאמת דתן ואבירים היו רשעים גרועים ופחותים ערכם שאך נתכוונו להרשיע ולהרע את משה רבינו, מ"מ לא רצה הקב"ה להמיתם מיד בשעה שכל הרשעים מתו במצרים, אלא המתין להמיתם עד שיראו גאולת ישראל ע"י משה רבינו, ולבסוף הם קבלו את מלוא עונשם שלהם בשעת המחלוקת עם קרח, וירדו הם וכל אשר להם חיים שאולה.

וביום השביעי שבת לא יהיה בו. ויהי ביום השביעי

יצאו מן העם ללקוט ולא מצאו וגו' (טז-כו, כז)

לכאורה יש להקשות, דהא נקט הקרא בלי "מצאו",
דלשון זה מתאים לדבר הנאבד ועכשיו מצאו הדבר.
אבל בשבת קודש, כידוע, לא ירד המן, וא"כ מדוע נאמר
"ולא מצאו" - הרי אין כאן שום עבירה שיש למצוא?

ומתוך האדמו"ר הרה"ק מו"ה מאיר מפרמישלן זצ"ל, שבילקוט מסופר, שדתן ואבירם רצו לעשות דבריו של משה פלסטר. משה אמר "וביום השביעי שבת לא יהיה בו" - והם רצו להכחיש את דבריו. מה עשו?

**ויסב אלקים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים
עלו בני ישראל מארץ מצרים וגו' (יג-יח)**

פרש"י אין חמושים אלא מזויינים וכו'. דבר אחר, חמושים מחומשים - אחד מחמשה יצאו וד' חלקים מתו בשלשת ימי אפילה עכ"ל. והנה יש לדקדק, הרי א"כ שמתו ד' חלקים בשעת מכת חושך, שהיו הרשעים בישראל שלא רצו לצאת ממצרים, למה לא מתו דתן ואבירם, שהם היו רשעים מתחילתן ועד סופן, ג"כ בימי החושך ואפילה? היעלה על הדעת, כי ד' פעמים ששים רבוא שמתו קודם יציאת העם ממצרים, היו גרועים מדתן ואבירם?

אלא משיב ע"ז מרן הגמון"ר משה סופר זצ"ל, בס' **חתם סופר**, שבאמת הקב"ה זימן את הרשעים הללו לפני משה רבינו בתחילת גידולו, בו בזמן שמשה הכה את המצרי והטמינו בחול, ומה עשו? הם הלשינו עליו והוצרך משה לברוח מבית פרעה ונתלש ממצרים כמעט ששים שנה. ואז נתגדל משה ונתקדש ונתחכם עד שהיה ראוי להיות גואל צדק לכלל ישראל. וכמבואר בגמ' (בבא בתרא טז:) שהקב"ה מזמן דרקון (נחש) שמכיש לה לאיילה בבית החרם שלה ומסייע בזה לילל בנקל -

Halacha L'maaseh: Horav Boruch Hirschfeld Shlit'a - Rav D'khal Ahavas Yisroel, Cleveland Heights, Ohio

A SERIES IN HALACHAH
LIVING IN A YESHIVAH (15)

Honoring one's Rebbi (continued)

A person may sometimes not realize that his words might embarrass another person. With a *Rebbi*, one needs to be doubly careful in this regard, so that when asking a question from one's *Rebbi* in the presence of others, he should not in any way embarrass him or compromise the *Rebbi's* stature. Therefore, it is important to remember:

1) When a *Rebbi* walks into a room, one should not rush over or blurt out a question, until he is settled.

2) One should stick to the subject matter at hand.

3) If one knows that his *Rebbi* definitely does not know the answer, he should not ask a question (1) that will cause him to look bad. (This might be *אסור* even if no one else is present (2).)

4) One should ask in a respectful and humble tone.

A *talmid* should not openly honor others in front of his *Rebbi*, unless his *Rebbi* himself openly honors them.

One should not record tapes or distribute notes of a *Rebbi's shiur*, without express permission from the *Rebbi*. Occasionally, a *Rebbi* might discuss issues pertaining to his *talmidim* that he wouldn't want others to hear.

Honoring a Rebbi during Yomim Tovim

The *gemara* (3) describes the requirement to visit one's *Rebbi* on *Yom Tov* or *Chol Hamoed* in the following

(1) יו"ד רמד: כא (2) עיין מועד קטן ה. (3) ראש השנה טז: (4) עיין נודע ביהודה או"ח צד' (5) שש"י חגיגה ג. (6) או"ח תרו: א (7) או"ח תעב: ה (8) פרי מגדים תעב (9) משנה ברורה תעב: יח

R' Moshe Chaim Ephraim of Sedlikov ZT" L (Degel Machane Ephraim) would say:

"And they believed in Hashem and Moshe His servant ... Then Moshe sang.' It was precisely because the Jews believed in Hashem and Moshe His servant, that Moshe Rabbeinu was able to sing the שירת הים. For having faith in a tzadik actually empowers and gives strength to the tzadik."

R' Meir Leibish Malbim ZT"l would say:

"*Hashem* affirmed that He would never punish the Jewish people simply for the sake of punishment. If it ever became necessary to inflict illness on them חיי, it would only be because 'אני ה' רפא' - *I am the Lord Who heals*,' - for the Jews' own spiritual benefit, in the same way a physician must sometimes perform a painful procedure to ensure his patient's recovery."

A Wise Man would say:

"The bare-stripped truth is always better than the best-dressed lie!"

נדבת ר' אליעזר יאיר גלב נ"י לעי"נ אביו ר' משה ב"ר יעקב גלב ז"ל - תהא נשמתו צרורה בצרור החיים
TORAH TAVLIN IS AVAILABLE FREE OF CHARGE! TO SPONSOR/DEDICATE AN ISSUE, RECEIVE IT BY MAIL OR HAVE IT E-MAILED TO YOU DIRECTLY, PLEASE CALL 845-821-6200, OR SEND AN E-MAIL TO TORAHTAVLIN@YAHOO.COM.

◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇		◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇	
and on the spot granted him a deferment. After R' Pam left the office, he discovered that instead of submitting the letter from <i>Torah Vodaath</i> vouching for his status as a full-time <i>Torah</i> teacher, he had mistakenly submitted a letter from R' Kantrowitz, wishing him <i>Mazel Tov</i> on his forthcoming marriage! He considered his deferment a miracle.		פיזרו את המן שלקטוהו מערב שבת ואמרו לשכיניהם "צאו וראו, אף בשבת יורד מן, ואין ממשות לדברי משה". אלא שבינתיים ירד הציפורים ממרומים, ואכלו את המן ששמו דתן ואבירם, וכשקמו בבוקר, ראו שלא נותר ממנו דבר בשדה. ובכן לפי"ז מובן מה שהדגיש הכתוב לומר "יצאו מן העם ללקוט ולא מצאו" - כלומר, שהופרה מזימתם של בעלי מחלוקת אלו, שבקשו להכחיש את דברי משה	
TORAH GEMS		מעשה אבות סימן לבנים	
אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת (טו-א) Why does the <i>Shirah</i> begin with words in the future tense: " <i>Then will Moshe and Bnei Yisroel sing</i> "? Rashi tends to explain the <i>posuk</i> to mean that only after Moshe and the Jewish people saw the incredible miracles at the <i>Yam Suf</i> , it was " <i>then</i> " that they began to sing. However, <i>Chazal</i> (סנהדרין צא:) explain that the future tense of " <i>אז ישיר</i> " - " <i>Then they will sing</i> " is specifically intentioned to teach us the lesson of <i>Resurrection of the Dead</i> ; Not only did <i>Bnei Yisroel</i> sing at that time, but they " <i>will sing</i> " again after the resurrection! Yet, the question remains: why associate the unadulterated joy of <i>Krias Yam Suf</i> with the Resurrection of the Dead? Why remind us just then of the sad fate of death? The <i>Shabbos</i> after the miraculous escape of the Belzer Rebbe, R' Aharon Rokeach ZT"L , from the inferno of the Holocaust to <i>Eretz Yisroel</i> , he delivered a <i>derasha</i> in <i>shul</i> to the large crowd that came to hear him. He explained that at the time of <i>Krias Yam Suf</i> , in fact, <i>Bnei Yisroel's</i> happiness was not complete; only "חמושים" - one-fifth of the nation - had merited to escape Egypt. Sadly, four-fifths of the Jewish people had recently perished during the plague of darkness. The joy of their liberation and destruction of their enemies was tempered by a deep-rooted grief at the fate of their brethren. How similar, he proclaimed, to our present situation, where a majority of our brothers in Europe have already been wiped out! Thus, it was their firm belief in <i>Techias Hamesim</i> - the ultimate Resurrection of the Dead; knowing that their brothers and sisters would eventually join them in the fullness of days, which enabled them to sing the <i>Shirah</i> with the required <i>simcha</i> !		תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרעך ידמו כאבן עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קנית וגו' (טו-טז) When <i>Hashem</i> intends to bring salvation to His people, He causes their enemies to tremble with fear and abandon their evil designs, as <i>Chazal</i> say: " <i>עד יעבר עמך ה' - From here the wise men said, "The Jewish people are worthy to have miracles performed on their behalf."</i> (סוטה לו.) At age nineteen, R' Avrohom Pam ZT"L , the beloved <i>Rosh Yeshiva</i> of <i>Torah Vodaath</i> , embarked on a two-year <i>semichah</i> study program to master the four sections of <i>Shulchan Aruch</i> , with all the major commentaries. When he had completed the program, he and two friends were tested by three renowned <i>Rabbonim</i> : R' Moshe Binyomin Tomashov ZT"L , the senior <i>Rov</i> in Brownsville, Brooklyn; R' Yaakov Kantrowitz ZT"L , who succeeded R' Dovid Leibowitz ZT"L as <i>Rosh Yeshivah</i> of <i>Torah Vodaath</i> ; and R' Yehudah Leib Graubart ZT"L , a distinguished <i>Rov</i> in Toronto who was visiting New York at that time. In addition to the sections of <i>Yoreh De'ah</i> that one was required to master to receive a standard <i>semichah</i> , R' Pam was tested on the laws of marriage in <i>Even Haezer</i> , and a number of difficult sections of <i>Choshen Mishpat</i> - monetary laws. At that time, R' Yaakov Kantrowitz was <i>Av Beis Din</i> of Trenton, New Jersey, where a number of kosher slaughterhouses were located. He was known as a tremendous <i>gaon</i> who was also the uncle of the great <i>posek</i> , R' Moshe Feinstein ZT"L ; letters in <i>halachah</i> to him appear in <i>Igros Moshe</i> . He was one of the greatest surviving <i>talmidim</i> of the <i>Volozhiner Yeshivah</i> in Lithuania and authored the scholarly work <i>Tzelusa D'Shmaitsa</i> . Tragically, he was injured in a fall less than a year after coming to <i>Torah Vodaath</i> and was unable to continue as <i>Rosh Yeshivah</i> . For his <i>semichah</i> examination, young Avrohom Pam sat with R' Kantrowitz as <i>shochtim</i> and others came before the <i>Rov</i> with all sorts of halachic questions. Before ruling on any matter, R' Kantrowitz first turned to his young charge and asked him to state his opinion. After a week of such "testing," R' Kantrowitz was duly impressed and presented him with a certificate of <i>semichah</i> in which he wrote: "I have found him to be fluent in matters of <i>halachah</i> ; he has a clear mind and a deep comprehension to analyze a Talmudic topic in accordance with <i>halachah</i> . I have spoken with him in matters of <i>hora'ah</i> - practical <i>halachah</i> , and have found in him wide-ranging knowledge in major portions of <i>Yoreh De'ah</i> , as well as knowledge of <i>Even HaEzer</i> and <i>Choshen Mishpat</i> , like an experienced <i>Rov</i> ." The story goes that during the Second World War, all able-bodied young men had to report to their local army office to either be recruited or deferred. Those who submitted proof that they were either rabbis or full-time <i>yeshivah</i> students were deferred. R' Pam entered the office where fifteen army officers were interviewing fifteen potential recruits, individually. The officer in charge, a secular Jew who, it was said, could read Yiddish, interviewed him. R' Pam submitted his letter of <i>semichah</i> ; the officer perused it	
◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇		◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇	